

Langfredag 2017. Luk 22,39-23,46

- *Nå er det mørket som har makten*

Jesu ord i møte med den hatefulle mobben går rett inn i vår tid, populismens tidsalder. Det er urolige tider. PST hever trusselnivået i Norge og frykter angrep rundt høytidsdagene fremover. Terror har rammet nabolandet vårt. I Egypt er kristne kirker angrepet og mange drept. I Syria er alt som før, bare verre.

I tider med uro benytter noen muligheten til å piske opp stemningen og skape omveltninger. Ekstremismen blir verre.

I tider med uro, begynner mange å se seg om etter sterke ledere som kan gi trygghet. Høyrepopulismen får overtaket.

Jesus var for mange en frigjøringshelt. Man øynet en redningsmann, en Messias som kunne styrte makthaverne. Men makthaverne strammet grepet. De hevet beredskapen og gikk til pågrepelse av den mulige terroristen *før* han hadde forårsaket for stor skade. «*Dere rykker ut med sverd og stokker som om jeg var en røver*», sier Jesus. «*Men dette er deres time, nå er det mørket som har makten.*»

En liksomrettssak blir rigget til. Krav om henrettelse blir fremmet. Guvernøren skal bestemme, men kvir seg. Han sender

saken videre til kongen. Kongen værer sensasjon og et avbrekk i hverdagen, men denne såkalte opprøreren kjeder ham. Han sender Jesus tilbake til guvernøren. Guvernøren kvir seg fremdeles. Når man ikke vil ta ansvaret for å bestemme, hva gjør man da? Man arrangerer folkeavstemning.

«De presset på og forlangte med høye skrik at han skulle korsfestes. Og skriket deres fikk overtaket.» Pilatus gir morderen fri, men Jesus får mobben gjør hva de vil med.

Nå er det mørket som har makten

Hvorfor måtte Jesus dø? Evangelisten Lukas gir ingen tolkning av hendelsene. Han forteller bare hva som skjedde. Historien gjentar seg og kan fortelles hundre ganger med små variasjoner. Dette har skjedd mange steder. Dette har skjedd til alle tider. Dette kommer til å skje igjen. Det er de urolige tiders historie da de redde mennesker krever sterke handlinger, da det høster større jubel å trykke på avtrekkeren og skyte raketter og slippe bomber enn å forhandle om fred og forsoning. Dette er mobbens tidsalder.

Jesus sa: *Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn.* (Matt 5,9)

Men hvem kan skape fred når de sinte og redde krever korsfestelse, utsendelse, murer og bevæpning?

Kan *Jesus* skape fred?

I møte med mørkets og populismens krefter, har Jesus bare ett virkemiddel:

- *Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.*

Bare tilgivelse kan bryte gjengjeldelsens onde sirkel.

«For oss er dommen rettferdig,» sier røverer. «Vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt. Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike.»

Og Jesus sier: *«Sannelig, i dag skal du være med meg i paradiset.»*

Jesus har bare ett virkemiddel mot undergang og død:

Betingelsesløs tilgivelse. Er *dette* korsets mening, at ordet om tilgivelse skal lyde fra ham som selv var rammet aller mest av urettferdigheten? Om han kunne tilgi, så kan også vi?

*Da falt et mørke over hele landet helt til den niende time.
Forhenget i tempelet revnet etter midten.*

Var det Guds hjerte som brast i sorg? Var det veien inn til det aller helligste som ble åpnet, for røveren, for oss? Var det nåden som seiret?

Hva *mente* Gud med det som skjedde? Fantes det egentlig en mening, eller var det bare mørket som hadde makten slik den så ofte har makten? Har lidelsen en mening, eller er det bare lidelse, slik det så ofte er i denne verden av sykdom, krig og død? Hva gjør vi hvis vi ikke kan finne mening i lidelsen eller lys som kan splitte mørket?

- *Far, i dine hender overgir jeg min ånd*, sa Jesus.

Guds sønn bekjemper ikke mørket. Han går inn i det. Han flykter ikke fra mørket. Han blir i det. Han lider med de som lider helt til det er over. Jesu død er *medlidenhetens* død. Så overgir han sin ånd i sin Fars hender. Hva annet kan vi gjøre når mørket rår, enn å overgi vår ånd i Guds hender så våre hjerter kan fylles med fred i stedet for hat og tilgivelse i stedet for gjengjeldelse? Det er vårt eneste håp.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd som var, er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.